

Inima muntelui de sare de la Târgu Ocna

În adâncul pământului, într-un oraș subteran construit în foste galerii ale minei de sare de la Târgu Ocna se află o adevărată catedrală închinată Sfintei Mari Mucenițe Varvara, protectoarea minerilor, și Sfintei Mucenițe Paraschevi. Amenajată în special pentru a le fi scară spre cer celor care trudes în pântecul pământului pentru extracția „aurului alb”, biserica îi primește cu drag și pe turiștii ori pe pacienții care vor să se reculeagă și să aducă prinos de rugăciune Bunului Dumnezeu din acest loc binecuvântat.

Oamenii au simțit nevoia să amenajeze locașuri de închinăciune în cele mai deo-sebite locuri, de pe cele mai înalte piscuri până în „cele mai de jos ale pământului”. Un astfel de loc binecuvântat este cel săpat în muntele de sare al salinei băcăuane Târgu Ocna, prima biserică ortodoxă amenajată în subteranul românesc și una dintre cele mai mari biserici de acest gen din lume.

Ca să ajungi la ea, trebuie să urmezi drumul ce șerpuiește asemenea unui sfredel

prin muntele de sare, panouri mari atenționându-ne după fiecare rotire că am mai coborât un „orizont”. După nouă rotiri în cerc ca într-o „călătorie spre centrul pământului”, ajungi în inima muntelui, acolo unde se află biserica și baza de tratament.

Senzația pe care o ai când îi pășești pragul nu e deloc una de locaș săpat în pământ, de grotă, ci că te afli într-o măreață catedrală care pulsează viață prin toate galeriile.

„În 1992, minerii au ajuns cu exploatarea sării la nivelul IX, unde se află în momentul de față baza de turism și agrement. Conducerea salinei împreună cu minerii s-au gândit să facă aici o biserică în care să se închine, chiar la intrare în orizont, înainte de a începe exploatarea propriu-zisă a orizontului. În acel moment nu erau biserici ortodoxe în saline. Aceasta a fost prima biserică ortodoxă din subteran din Europa, la minus 240 de metri. Mai existau și alte biserici în lume, însă nu ortodoxe. Acum există mai multe și la noi în țară”, ne-a povestit părintele Elisei Roncea, slujitor al acestei biserici.

Sculpturi migăloase din bulgări de sare

Săpat în sare, sfântul locaș este făcut după arhitectura unei biserici bizantine, cu naos, abside, o „turlă” înaltă pe care este frumos pictată o icoană a Mântuitorului – Pantocrator, iar Altarul este despărțit de naos printr-o frumoasă catapeteasmă sculptată în lemn și adusă aici prin grija vrednicului de pomenire arhimandrit Epifanie Bulancea, fost duhovnic al obștii Mănăstirii Măgura.

Biserica a fost săpată cu multă migală chiar de minerii care lucrau în 1992 la extragerea sării, nu de puține ori jertfind din programul lor liber pentru a duce la bun sfârșit ctitoria. Au dorit să aibă un loc al lor în care să își plece genunchii când intră în șut și să îi mulțumească lui Dumnezeu la finalul lucrului. Și au reușit să facă o adevărată capodoperă, cum de o mare măiestrie sunt și toate obiectele de mobilier, sculptate și ele cu migală tot din bulgări de sare. Sfânta Masă, candelă, policandru, tetrapoade, strană arhierească, masă și tot ce se află aici a fost obținut prin zgărierea cu migală a blocurilor de sare și tratate cu un lac special care să le conserve în timp.

În primii ani nu se făceau slujbe cu regularitate în ea, ci doar de hram sau uneori la sărbătorile mari. Din decembrie 2016 a fost numit preot pe seama bisericii părintele Elisei Roncea, care a așezat rânduielile bisericești ca în oricare altă biserică de parohie, astfel că atât turiștii, cât și credincioși din zonă vin la Sfânta Liturghie sau la celelalte slujbe săvârșite în ea.

Iar senzația când te rogi în acest loc este unică, ne mărturisește părintele Roncea. „Au venit niște părinți din Sfântul Munte Athos la noi și s-au rugat, iar la final au mărturisit că a te ruga aici este ca și cum te-ai ruga în peștera din Betleem. Este o senzație deosebită pentru că este o biserică unică. Este ca o peșteră și în același timp este ca o catedrală, având în vedere suprafața ei foarte mare”, ne-a mai spus părintele Elisei.

Binecuvântarea Sfintei Varvara

O bucurie deosebită a fost trăită atât de mineri, cât și de clericii și credincioșii de pe pitoreasca vale a Trotușului în 2017, când s-a marcat împlinirea a 25 de ani de existență a bisericii. Atunci, locașul a primit un dar de mare preț, respectiv o părticică din moaștele Sfintei Varvara, prin bunăvoința Înaltpreasfințitului Părinte Agafangel, Mitropolit de Odessa. Tot în acel an, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, biserica a primit și al doilea hram, pe Sfânta Muceniță Paraschevi, pentru a exista și un hram de vară și care să fie dedicat tinerilor. Astfel că, pe 26 iulie, în fiecare an sunt așteptați tineri din eparhie pentru a se bucura de această sărbă-toare.

Biserica este deschisă în fiecare zi de dimineața până seara și aproape în fiecare zi se află în ea și părintele Elisei, care se roagă pentru turiștii, ortacii care sfredelesc acest munte, pentru pelerinii care îi calcă pragul și pentru toți credincioșii care vin special la slujbe, în fiecare sâmbătă și duminică fiind săvârșită Sfânta Liturghie, iar miercurea și vinerea Sfântul Maslu și alte rugăciuni.

Bază de tratament pentru afecțiuni respiratorii

Mina de la Târgu Ocna este cunoscută de multe veacuri pentru valoroasa marfă ce este extrasă din ea, însă, mai nou, este și o importantă bază de tratament pentru afecțiuni respiratorii. Pe același nivel cu biserica se află amenajată pe o suprafață impresionantă o bază de tratament în care vin oameni din toată țara. Este răcoare în ea, temperatura medie fiind de 13 grade, însă nu simți că e frig. Simți în schimb din plin cum aerul sărat îți umple plămânii, iar gustul de sare dispare din gură abia spre seară. Când foamea răzbește, vizitatorii își pot mânca merindele aduse de acasă la mesele și băncile special amenajate în acest sens. Ba chiar se poate servi

și un ceai ori o cafea în spațiile amenajate sau pot cumpăra suveniruri din magazinele de profil. Cei curioși de istoria sau de topografia minei, de fotografii vechi sau dacă vor să vadă echipamente vechi de-ale minerilor o pot face tot aici, vizitând Muzeul Sării. Cei pasionați de sport au la dispoziție terenuri de baschet, volei sau tenis, pistă de carturi sau se pot odihni pe șezlongurile de pe marginea lacurilor de saramură. Tot în baza de tratament există și o sală de teatru și conferințe ce poartă numele marelui actor Florin Piersic, care a și vizitat mina și sala. La suprafață există și un ștrand cu apă sărată, unde turiștii se pot răcori de arșița verii și trata de diferite afecțiuni reumatismale. Accesul în subteran este unul foarte confortabil și rapid, conducerea minei punând la dispoziția turiștilor două autocare care circulă simultan din jumătate în jumătate de oră sau chiar mai des atunci când este nevoie, de la ora 7:00 până la 17:00. Nu la fel de ușor, din păcate, se ajunge de la drumul principal ce leagă Oneștiul de Comănești până la poarta minei. Din fericire, însă, este o porțiune scurtă de drum, iar priveliștile din subteran fac să uităm de neplăcerile drumului.

— ziarullumina.ro